

Afdeling bestuursrechtspraak: het niet verlenen van een tweede termijn voor het betalen van griffierecht is niet in strijd met de goede procesorde.

Casus: de rechtbank Noord-Holland verklaart het beroep niet-ontvankelijk, omdat het griffierecht niet binnen de door de rechtbank verleende termijn is betaald. Omdat de rechtbank hiermee handelt in strijd met artikel 12 van de Procesregeling bestuursrecht doet de belanghebbende hiertegen verzet, dat vervolgens door de rechtbank ongegrond wordt verklaard.

Op grond van artikel 8:104, tweede lid, aanhef en onder c, van de Awb, kan tegen een uitspraak op verzet geen hoger beroep worden ingesteld.

Volgens vaste jurisprudentie kan het appelverbod worden doorbroken, indien sprake is van schending van de goede procesorde.

Appellante meent dat hiervan sprake is en stelt hoger beroep in bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De Afdeling oordeelt:

'Het betoog van appellante biedt geen grond voor het oordeel dat de rechtbank de beginselen van een goede procesorde dan wel fundamentele rechtsbeginselen zodanig heeft geschonden, dat geoordeeld moet worden dat er geen eerlijk proces is geweest. Dat appellante het niet eens is met de beslissing van de rechtbank en de daaraan ten grondslag gelegde motivering is daarvoor onvoldoende. Er bestaat daarom geen reden voor een doorbreking van het appelverbod'

De uitspraak van de Afdeling impliceert dat er door appellante slechts argumenten zijn aangevoerd tegen de beslissing van de rechtbank en dat er geen argumenten zijn aangevoerd om het appelverbod te doorbreken.

Niets is minder waar.

In het hoger beroepschrift en tijdens het onderzoek ter zitting is namens appellante uitvoerig ingegaan op het doorbreken van het appelverbod. Zo is expliciet verwezen naar de uitspraken van de Centrale Raad van Beroep (ECLI:NLCRVB:2003:AF8487) en die van de Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2008:BB1359), waarin werd geoordeeld dat de rechter door de Procesregeling bestuursrecht wordt gebonden via het beginsel van de goede procesorde en dat ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling (o.a. ABRS, 16 oktober 2013, 201302743/1/A3) het appelverbod in zo'n geval wordt doorbroken.

Ook had appellante, onder verwijzing naar een reeks uitspraken, aangevoerd dat andere rechtbanken wél een tweede termijn verlenen voor het betalen van griffierecht en dat appellante in strijd met het gelijkheidsbeginsel en met het discriminatieverbod dus als enige een andere behandeling had gekregen.

Conclusie: rechtbanken die handelen in strijd met artikel 12 van de Procesregeling bestuursrecht kunnen daar vanaf nu ongestraft mee weggomen.